

Saarna 1.12. 2007 la

2. Tessalonikalaiskirje 1: 9- 10

Heidän rangaistuksenaan on ikuinen kadotus, ero Herrasta ja hänen voimansa kirkkaudesta, kun hän tuona päivänä saapuu ottamaan vastaan pyhiensä kunnioituksen ja kaikkien uskovien ylistyksen.

C.S. Lewisin fantasiakirjassa Suuri Avioero kirjan päähenkilö huomaa olevansa harmaassa, alakuloisessa, suuressa kaupungissa, josta on juuri lähdössä bussilasti ihmisiä oppaan kanssa tutustumismatkalle taivaaseen.

Päähenkilö nousee mukaan autoon. Auto kiipeää yhä ylöspäin, kunnes nousee taivaaseen maan kamaran pienestä halkeamasta. Perillä kaikki on sanoinkuvaamattoman kaunista ja kirkasta. Aurinko on nousemaisillaan, ja maa kylpee valossa.

Mutta koettaessan liikkua auton ulkopuolella matkalaiset huomaavat olevansa täällä haamuja, joiden jalkoihin taivaan ruuhokin pistää kuin miekka, ja yhden puusta pudonneen lehdenkin nostaminen on ylivoimaisen raskasta.

Matkalaisia vastaan tulee heille tuttuja, maan päällä tapaamiaan ihmisiä. Nämä ovat ihanan näköisiä ja säteilevät kirkkautta. He kehottavat autolla tulleita tekemään parannuksen. Silloin näiden olemus muuttuisi samanlaisiksi kuin heillä, ja he voisivat jäädä taivaaseen. Taivaan asukkaat kuvaavat tutustujille taivaan ihanuutta monin sanoin.

Yllättävää kyllä, suurin osa taivasturisteista esittää nyt mitä erikoisimpia syitä siihen, miksi heille parannuksen teko on nyt muka mahdotonta. Vain yksi heistä haluaa jäädä, muiden halutessa palata harmaaseen kaupunkiin. He eivät huomaa, että juuri siellä on kylmää, yksinäistä ja ahdistavaa, että se itse asiassa on helvetti, ja että siellä asiat menevät ikuisesti huonompaan suuntaan.

Taivaaseen jäänyt matkaaja näkee auton kutistuvan yhä pienemmäksi ja katoavan lopulta maan rakoon. Pian aurinko nousee, ja murskaa alleen maan, josta bussi äsken saapui. Siitä ei jää jäljelle kuin tuo pieni, itse asiassa atomin kokoinen harmaa kaupunki, helvetti, jonka olemassaoloa kukaan taivaan asukkaista ei voi tiedostaa saati huomata.

Aurinko nousee taivaassa yhä korkeammalle. Taivas on tullut. Entisiä ei kukaan muista, eivätkä ne ajatuksiin astu. Kirjan lopussa sen päähenkilö havahtuu ja tajuaa kaiken näkemänsä olleen unta.

Kirjan kirjoittaja C.S. Lewis uskoi Raamatun olevan konkreettisesti totta, ja halusi siksi monilla kirjoillaan herättää ihmisiä etsimään ja löytämään tien taivaaseen Jeesuksen kautta.

Herra, anna minun todella käsittää, että taivas ja helvetti ovat totta. Anna minun käsittää miten tärkeää on tehdä nyt parannus ja saada syntinsä anteeksi sovintoveresi kautta. Amen.

Saarna 2.12. 2007 su

Teksti Markuksen evankeliumi 11: 1- 10

Kun he lähestyivät Jerusalemiä ja tulivat Betfageen ja Betaniaan Öljymäen rinteelle, Jeesus lähetti edeltä kaksi opetuslastaan ja sanoi heille: "Menkää tuolla näkyvään kylään. Heti kun te tulette sinne, te näette kiinni sidotun aasinvarsan, jonka selässä ei kukaan vielä ole istunut. Ottakaa se siitä ja tuokaa tänne. Jos joku kysyy, miksi te niin teette, vastatkaa, että Herra tarvitsee sitä mutta lähettää sen pian takaisin."

Kuka käyttää valtaa minun sisimmässäni, entä sinun sisimmässäsi ? Onko se minä itse, vai onko se Jeesus?

Olenko hyvä elämäni hallitsija? Jos sanoisin että olen, niin valehtelisin. Olen huono päättämään elämästäni ja asenteistani asioita ja ihmisiä kohtaan.

Milloin olisin itsekäs, milloin välinpitämätön, milloin taas kova, milloin lepsu. Elämän pääosassa olisivat kenties rahan kerääminen ja uralla eteneminen. Viis Jumalasta ja lähimmäisistä! Esteet tieltä raivattaisiin toisista piittaamatta.

Kylmät tuulet alkaisivat puhaltaa sisälläni, jos elämäni hallinta olisi omissa käsissäni. Tarkoituksettomuus ja tyhjyys hiipisivät sisään sielun takaovesta. Etuovesta pakenisivat pois lämpö, toisista välittäminen ja kodikkuuden tuntu.

Entä jos saisin todella paljon valtaa ja olisin jonkin kansan hallitsija? Millaisen valtakunnan rakentaisin ympärilleni? Olisiko se täynnä kukoistusta ja onnellisia ihmisiä? Vai olisiko se armoton ja julma valtakunta joka ruokkisi väkivaltaa, kovuutta ja epäoikeudenmukaisuutta?

On hyvä että Jeesus saa olla kuninkaani. Hän on tuonut sisimpääni rauhan ja elämäni tasapainon ja mielekkyyden. Hänen rakkautensa lämpö on puhdistannut ja tehnyt eläväksi ennen niin kuolleen sieluni tempelin. Armo ja laupeus ovat saaneet sijaa sisimmässäni.

Jeesuksen veri, joka vuoti hänen haavoistaan ristinpuussa, on tuonut elämäni sovituksen. Olen saanut syntini anteeksi.

Elämälläni on tarkoitus ja suunta, joka johtaa kohti kestävästä tulevaisuudesta taivassa yhdessä Jeesuksen, kuninkaani kanssa.

Saan laulaa adventin ajan alkaessa yhdessä Kristuksen seurakunnan kanssa:

Hoosianna! Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä! Siunattu isämme Daavidin valtakunta, joka nyt tulee! Hoosianna korkeuksissa!

Saarna 3.12. 2007 ma

Teksti Psalmi 24: 7

Kohotkaa korkeiksi, portit, avartukaa, ikaikaiset ovet! Kirkkauden kuningas tulee.

Mitä olisi kuningas vailla valtaa? Sellaisia muodollisia hallitsijoita me näemme nyt Euroopan kuningashuoneissa.

Herran kuninkuudessa on kuitenkin läsnä aina voima kaikessa suuruudessaan. Adventin Jeesuksessa näkyy Jumalan nöyryyden voima.

Adventin Jeesus raivasi itselleen tien kaikkein suurimpien esteiden läpi, sydänten kivimuurien läpi. Jeesus sai vapauttaa synnin ja ja monien muiden taakkojen sitomia sydämiä. Jeesus sai synnyttää nämä ihmiset uudesti Jumalan lapsiksi ja taivaan perillisiksi.

Näin Jeesus pääsi suurimpaan tavoitteeseensa. Hän sai pelastaa ihmislapsia joutumasta kadotukseen.

Jeesuksen toisessa tulemisessa, joka on vielä edessäpäin, hän käyttää näkyvää valtaansa. Hän lopettaa sodat maan päältä, vangitsee saatanan ja puhdistaa saastuneen luonnon.

Jeesus, valmista minut ottamaan sinut vastaan Kuninkaanani, vaikka en nyt näekään sinua puettuna taivaalliseen kirkkauteesi. Auta minua luottamaan voimaasi, vaikka nyt näytät niin vaatimattomalta. Aamen

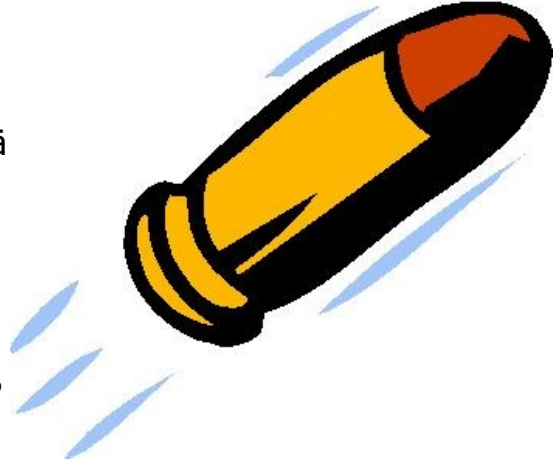
Saarna 4.12. 2007 ti

Teksti Psalmi 24: 8

Hän on Herra, väkevä ja voimallinen. Hän on Herra, voiton sankari.

Nykykaiseen taistelijan sota-asuun

kuuluvat maastopuku, maastokengät, taisteluvyö tarvikkeiden ja aseiden kiinnittämistä varten, suojaliivi, varustereppu, kypärä, ja konepistooli lippaineen ja pistimineen. Lisäksi tarvitaan aselajista ja tehtävästä riippuen muitakin aseita ja varusteita.

Miten yllämainittu luettelo liittyy päivän tekstiin? Kuningas Daavid ylistää siinä voittoisten sotajoukkojen Jumalaa. Se käy selvästi ilmi vuoden 1938 raamatunkännöksestä.

Kristitty on koko elämänsä sodassa, mutta ei ihmisiä, vaan saatanaa vastaan, joka koettaa valheillaan estää ihmisiä pelastumasta ja yrittää hajottaa kristittyjen yhteisön ja heidän perheensä riitoihin ja eripuraan, niin että evankeliumin julistus estyy ja tulee turhennetuksi.

Kristityn sota-aseet luetellaan:

Seiskää lujina! Kiinnittäkää vyöksenne **totuus**, pukeutukaa **vanhurskauden** haarniskaan ja sitokaa jalkineiksenne **alttius julistaa rauhan evankeliumia**. Ottakaa kaikessa suojaksenne **uskon** kilpi, jolla voitte sammuttaa pahan palavat nuolet. Ottakaa myös **pelastuksen** kypärä, ottakaa Hengen miekka, **Jumalan sana**. Tehkää tämä kaikki **rukoillen ja anoen**. Rukoilkaa joka hetki **Hengen antamin voimin**. **Pysykää valveilla ja rukoilkaa hellittämättä kaikkien pyhien puolesta. Efes.6.**

Aseita ovat siis totuus, jokapäiväinen parannuksen teko, alttius, pelastusvarmuus ja luottamus, Jumalan sana, rukous Pyhän Hengen voimassa.

Jeesus, sinulla on kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Anna minun oppia käymään sinun sotiasi, niin että he, joiden luo minut johdat, saavat kuulla evankeliumin ja päästä sinun lapsiksesi.

Suo ettei saatana saa pettää minua, ei perhettäni eikä omiesi yhteisöä, niin että murentuisimme riitoihin tai muihin synteihin.

Varusta minut työhösi ja anna Pyhä Henkesi voimakseni. Aamen

Saarna 5.12. 2007 ke

Teksti Sakarja 9: 10

Hän tuhoaa sotavaunut Efraimista ja hevoset Jerusalemista, sotajouset hän lyö rikki. Hän julistaa kansoille rauhaa, hänen valtansa ulottuu merestä mereen, Eufratista maan ääriin asti.

Jeesus murskaa kaikki aseet ja kukistaa kaikki sotajoukot jotka on koottu kelvottomin mielin jumalattomuuden edistämiseksi ja vääryyden toteuttamiseksi.

Jeesus julistaa rauhaa veressään, joka on vuotanut Golgatalla maailman syntien sovittamiseksi.

Moni kansa onkin ottanut hänen evankeliuminsa vastaan, ja työtä sen levittämiseksi kaikille luoduille tehdään koko ajan. Karitsan veri ottaa pois vanhurskaan Jumalan vihan ja tuo sovituksen synneistä sille, joka nöyrytyy uskomaan evankeliumin.

Rauha Jeesuksen veressä on ikuista jokaiselle joka ottaa sen vastaan. Se alkaa täällä ja saa täyttymyksensä taivaassa.

Sitä ennen Jeesus kuitenkin tulee vielä kerran takaisin Jerusalemiin puolustamaan Israelin heimoja, jotka on koottu kansojen keskeltä. Monet kansat ovat hyökkäämässä Jerusalemiin, mutta Herra saattaa ne sekasortoon, ja niitä kohtaa vitsaus:

” Mutta Herra lyö vitsauksella kaikkia niitä kansoja, jotka sotivat Jerusalemiä vastaan. Ihmisiltä mätäneee ruumis heidän vielä seisoessaan, silmät mätänevät kuopissaan, ja kieli mätäneee heidän suuhunsa. ” Sak.14:12.

Jeesus pelastaa Israelin, ja jäljelle jääneet kansat tulevat joka vuosi Jerusalemiin rukoilemaan Herraa. Se kansa joka ei niin tee, jää vaille sadetta. Israel saa elää turvassa. Sak. 14:11.

Seuraa tuhannen vuoden mittainen rauhan aika, jonka jälkeen saatana, joka on vangittu Jeesuksen tullessa takaisin, päästetään irti vankilastaan.

Se lähtee yllyttämään kansat sotaan Jerusalemiä vastaan, mutta Jumala tuhoaa hyökkääjät ja ottaa saatanan kiinni. Seuraa elävien ja kuolleiden oikeudenmukainen tuomio. Ilm. 20: 7- 15.

Jeesukseen eläessään turvanneet otetaan taivaaseen. Jeesuksen eläessään torjuneet joutuvat tuomittaviksi ja heidän paikkansa on kadotus.

Jeesus, auta minua muistamaan, ettei Adventin Jeesus ole kirkollista perinnettä, vaan elävä Vapahtaja, jolle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Aamen.

Saarna 6.12. 2007 ke Itsenäisyyspäivä

Teksti Matteus 20: 25- 28

Mutta Jeesus kutsui heidät luokseen ja sanoi: "Te tiedätte, että hallitsijat ovat kansojensa herroja ja maan mahtavat pitävät kansoja valtansa alla.

Niin ei saa olla teidän keskuudessanne. Joka tahtoo teidän joukossanne tulla suureksi, se olkoon toisten palvelija.

ja joka tahtoo tulla teidän joukossanne ensimmäiseksi, se olkoon toisten orja.

Ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi kaikkien puolesta."

Kansojen historia alkaa varsinaisesti vedenpaisumuksen jälkeen. Tämä kerrotaan seikkaperäisesti ensimmäisen Mooseksen kirjan kymmenennessä luvussa.

Vedenpaisumuksesta pelastuivat vain Nooa vaimoineen ja heidän poikansa vaimoineen. Nooan pojista **Seemistä, Haamista ja Jaafetista** polveutuvat kaikki nykyisin elävät kansat. Geenitutkimus on tullut samantapaisiin tuloksiin sikäli, että on todettu nykyisen ihmiskunnan polveutuvan kahdesta ihmisestä, miehestä ja naisesta, jotka elivät Afrikan pohjoisosissa.

Nooan jälkeläiset asettuivat Sinearin tasangolle ja rakensivat Babylonin (hepr. Baabel) kaupungin. Sen ensimmäinen hallitsija oli Nooan pojan Haamin pojan poika Nimrod. Kaupungista on jäljellä muun muassa myöhemmin rakennettu Istharin portti, joka on tällä hetkellä [saksalaisessa museossa](#).

Siihen saakka Nooan jälkeläisillä oli ollut sama kieli. Jumala tarkasteli heidän aikaansaannostaan, Babylonin tornia, ja totesi, että yhtenäinen ihmiskunta on liian aikaansaapa, ja [sekoitti Nooan jälkeläisten kielet.\(1. Moos.11.\)](#) Silloin he lakkasivat rakentamasta tornia, ja hajaantuivat yli maanpiirin.

Ensimmäisen Mooseksen kirjan kymmenes luku päättyy virkkeeseen: " Nämä olivat Nooan poikien jälkeläiset luettelaina heimoittain ja kansoittain, ja heistä haarautuivat kansat maailmaan vedenpaisumuksen jälkeen. "

Suomen kansan muodostaneet heimot ovat yksi näistä kansoista, [luultavasti Jaafetin jälkeläisiä](#).

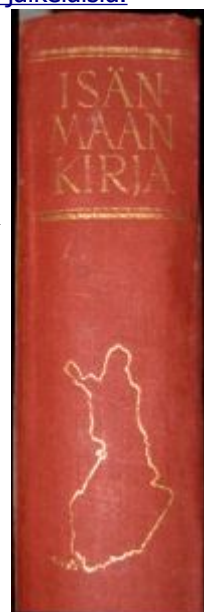
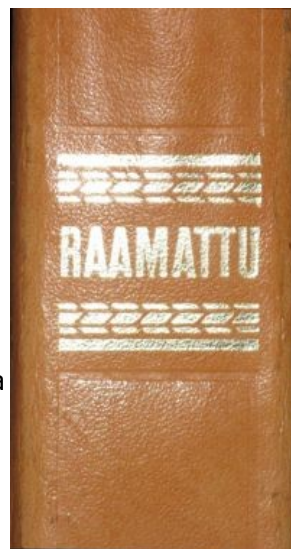
Valtiollisen itsenäisyyden Suomi on saavuttanut vasta äskettäin, 90 vuotta sitten, mikä on kansojen historiassa lyhyt ajanjakso.

Suomalaisen kansakunnan identiteettiin on ratkaisevasti vaikuttanut kristinusko, joka tuotiin tänne jo 1000-luvulla jKr. katolisessa muodossaan. Uskonpuhdistuksen jälkeen saimme äidinkielen Raamatun ja oman yhteisen kirjakielen Mikael Agricolan käännettyä Raamatun suomeksi.

1800-luvulle tultaessa suomalaisille oli kasvanut yhteinen, kristinuskon luterilaisesta haarasta kumpuava arvomaailma ja käsitys historiallisuudesta. Tietoisuus maastamme suomalaisten itsenäisenä valtakuntana kasvoi voimakkaasti 1800-luvun ja 1900-luvun alun aikana.

Jumala, joka on säätänyt kansakuntien asuipaikat ja niiden asumisen rajat, soi kansallemme itsenäisyyden 1900- luvun toisella vuosikymmenellä, aikana, joka on paljon lähempänä historian loppua kuin Nooan ja hänen poikiensa aika oli.

Nooan pojasta Seemistä polveutuva Abraham ja hänestä polveutuva Jeesus Kristus (inhimillisen sukupuunsa mukaan) ovat liittäneet kansamme alkuperäisimmille juurilleen, Isään Jumalaan, joka loi

ihmiskunnan kahdesta, Aadamista ja Eevasta. Veljemme Seemin jälkeläinen on tuonut meille viestin uudesta ihmisyydestä ja uudesta ihmiskunnasta.

Evankeliumi Kristuksesta vastaanotettuna tuo ihmisen ja kokonaisen kansakunnan elämään anteeksisääntämisen ja anteeksiantamisen todellisuuden, joka liittyy ihmislapsen takaisin alkuperäisille juurilleen, Jumalan, Luojan, taivaallisen Isän omaksi lapseksi.

Itsenäisyyspäivänä Jumala kutsuu meitä suomalaisia palaamaan jälleen kerran juurillemme. Jeesus kutsuu meitä kääntämään kasvomme häntä kohti, joka yksin voi antaa syntejä anteeksi ja eheyttää synnin yhä pahemmin rikkomman kansakuntamme. Vain Herra voi varjella maamme turvallisena ja itsenäisenä kansojen kohuvassa meressä.

Kiittäkäämme Jumalaa vapaasta ja itsenäisestä Suomen tasavallasta. Se on edelleenkin hurjan hyvä maa elää ja asua, ja saamme siinä vapaasti tunnustaa uskomme kolmiyhteiseen Jumalaan.

Rukoilkaamme, ettei Suomen kohoaminen menestyväksi, itsenäiseksi kansakunnaksi ole tähdenlento, jonka loiste on jo sammumassa. Esimerkkejä sellaisesta on historiassa useita.

Yltäkylläisyydellä on taipumus aiheuttaa arvojen elämän rappioitumista. Jumala voi meitä kuitenkin auttaa, kun käännyimme vakavissamme hänen puoleensa.

Teksti 1. Pietarin kirje 1: 7

Kultakin koetellaan tulessa, ja onhan teidän uskonne paljon arvokkaampaa kuin katoava kulta. Koettelemuksissa teidän uskonne todetaan aidoksi, ja siitä koituu Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä ylistystä, kirkkautta ja kunniaa.

Herra, miten sinä saatat koetella uskoani? Eihän se ole minusta lähtöisin!

Sinä itse synnytit minussa luottamuksen Vapahtajaan. Jos et vahvista minua, niin lankean heti epäuskoon ja sen mukana pelkoon ja moneen muuhun mikä ei rakenna, vaan hajottaa.

Mutta Herra, jos sinun täytyy koetella uskoni kestävyyttä koetuksissa ja kiusauksissa, niin muista heikkouttani! Itse olen vain tomu ja tuhka. Edelleenkin en osaa itse mennä enkä tulla niin kuin pitäisi.

Vain sinun armostasi minussa voi kasvaa jotain hyvää, sellaista mikä on sinulle mieleen ja parhaaksi itselleni ja kanssaihmisilleni. Anna siis sinun minussa kasvaa ja minun vanhan ihmiseni, joka on täynnä kavaluutta ja metkuja, kuoleentua päivä päivältä yhä enemmän.

Herra, täytä sinä minut antamallasi uskolla, ilolla ja Pyhän Henkesi voimalla, niin etten kadota luottamustani sinuun missään tilanteessa.

Anna kaikkien koettelemustenkin kasvattaa minua vain lähemmäksi itseäsi, muita lapsiasi ja mikäli minusta riippuu, kaikkia kanssaihmiäni. Kiitos että niin teet. Amen.

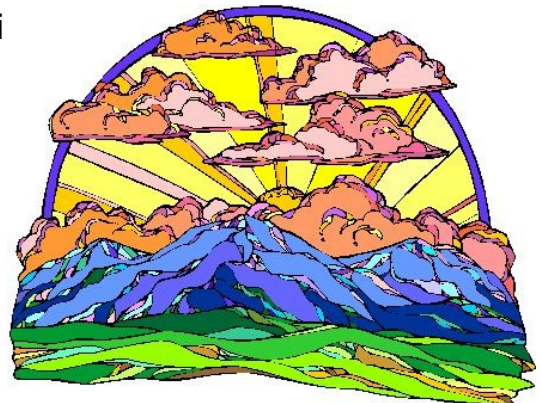
Saarna 8.12. 2007 la

Teksti 1. Pietarinkirje 1: 8

Häntä te rakastatte, vaikka ette ole häntä nähneet, häneen te uskotte, vaikka ette häntä nyt näe.

Herra, ennen kuin opin tuntemaan sinua, oli elämässäni vähän lämpöä ja sellaista rakkautta, että olisin voinut tulla siitä sisäisesti kylläiseksi.

Mutta Herra, kun sinä tulit ja herätit minut etsimään ja löytämään sinut, avautui eteeni uusi maisema, jossa oli värejä, tuoksuja, ääniä ja lämmintä huolenpitoa, maisema, jossa sinä ja minä kohtasimme toisemme ystävinä.

Herra, sinä kosketit minua ja herätit minut eloon, annoit sisimpääni rakkautesi liekin, joka ei ole sammunut vuosikymmenienkään aikana. En ole nähnyt sinua, ja silti näen sinut sieluni silmillä, Vapahtaja, Jeesus.

Näen sinut hymyilemässä ja tulemassa vierelleni taas kerran, keskustellaksesi kanssani päivän asioista. Sinä tahdot rohkaista, tukea ja neuvoa minua. Jeesus, minä uskon sinuun yhä enemmän, yhä voimakkaammin. Silti en voi uskollani kehua, sillä tiedän, että joka hitunen siitä on sinulta saatua.

Antamasi usko vakuuttaa minut sinusta yhä uudelleen ja yhä voimakkaammin. Sinä olet täynnä armoa ja totuutta, jotka ravitsevat sieluni ja kehoni jokaisena päivänä.

Herra, olet liittänyt minut itseesi pyhän rakkautesi sitein. Sinä olet minun Paimeni. Minä olen lammas sinun laumassasi, ja sinä johdatat minua turvallisesti eteenpäin kunnes kerran saan katsella sinua kasvoista kasvoihin. Halleluja!

Saarna 9.12. 2007 su

Teksti Luukas 12: 35- 40

"Pitäkää vaatteenne vyötettyinä ja lamppunne palamassa.

Olkaa niin kuin palvelijat, jotka odottavat isäntäänsä häistä valmiina heti avaamaan oven, kun hän tulee ja kolkuttaa.

Autuaita ne palvelijat, jotka heidän herransa palatessaan tapaa valvomasta!

"Ymmärrättehän, että jos talon isäntä tietäisi, minä yön tuntina varas tulee, hän ei antaisi murtautua taloonsa.

Olkaa tekin valmiit, sillä Ihmisen Poika tulee hetkellä, jota ette aavista."

Herra, anna anteeksi, että olen niin usein kiintynyt katoavaan katoamattoman sijasta. Sinun tulisi olla kaikkein tärkein ja rakkain elämässäni, mutta miten paljon huolehdinkaan rahan riittävyydestä ja muusta ajallisesta.

Murehdin riittääkö raha auton huoltoon, sähkölaskuun, jouluostoksiin. Aikani ei tunnu kovin hyvin riittävän kaiken jälkeen enään sinun päivittäiseen kohtaamiseesi.

Herra, niin usein väsyttän itseni sellaisella mikä ei ole ole niin tärkeää, ja aika sinun edessäsi on enemmän uupuneen mielteitä kuin virkeän ja levänneen lapsesi kirkasta seurustelua kanssasi.

Herra, vaikuta minussa, etteivät tämän maailman murheet, eikä edes työ seurakunnassasi etäännyttäisi minua huomaamatta tärkeimmästä, sinusta ja sinun päivittäisestä kohtaamisestasi.

Rakas Jeesus, pidäthän minut hereillä, niin että seuraan sinua joka päivä armoosi luottaen uskollisesti, nukahtamatta, vajoamatta epäuskoon. Kiitos että kuulet rukoukseni. Amen.

Saarna 10.12. 2007 ma

Psalmi 80: 18

Suojatkoon sinun kätesi palvelijaasi, joka on oikealla puolellasi, ihmislasta, jolle sinä olet antanut voiman.

Herra, sinä olet valmiina suojaamaan minua, lastasi, jonka olet pelastanut suuressa armossasi kuolemasta ja kadotuksesta.

Huolenpitosi on ihmeellistä. Suuri, ääretön Jumala on valmiina kiinnittämään huomionsa maan tomusta luotuun ihmislapseen niin, että elämäni on turvallista ja onnellista!

Miten sinä voit välittää minusta niin paljon?

Herra, kuitenkin se on totta! Olenhan sinun oma lapsesi, ainokaisen Poikasi Jeesuksen Kristuksen sovintoverellä lunastettu vapaaksi synnin, saatanan ja kuoleman vallasta. Nyt olet oma Isäni, ja sinun rakkautesi minua kohtaan ei salli sinun olla jouten.

Herra, sinun isänsydämesi lyö kiivaasti sen puolesta, ettei mikään saisi vahingoittaa minua. Kiitos rakkaudestasi. Herra, suojaa vaan minua joka päivä! Sitä en halua sinulta kieltää kuvitellen omien voimieni riittävän.

Herra, sinun suojeluksessasi minä voin ja uskallan tehdä jaloja tekoja. Sinun voimassasi minä jaksan ja kestäen niin etteivät ne jää kesken. Halleluja!

Saarna 11.12. 2007 ti

Teksti Psalmi 80:19

Me emme käännä sinun luotasi pois. Anna meidän elää, me huudamme sinun nimeäsi.

Herra, kenen luo minä menisin sinun sijastasi? Kuka toinen voisi auttaa minua niin kuin sinä?

Joskus ennen kuvittelin apua löytyvän muualtakin, mutta olen nähnyt, että lopulta on vain yksi paikka, josta todellinen ja kestävä apu tulee.

Se paikka on ristisi juuurella. Se paikka on tyhjän hautasi äärellä. Se paikka on opetuslastesi yläsalissa Helluntain tuulien puhaltaessa taivaasta maan päälle.

Kiitos elämästä, jonka olen saanut luonasi. Kiitos sinulta saatavasta voimasta ja rohkeudesta elää antamaasi uutta elämää arjen ja juhlan keskellä. Kiitos ylösnousemuksen todellisesta toivosta.

Herra, olet uudestisynttänyt minut elävään toivoon. Kiitos elämän mielekkyydestä. Kiitos vastoinkäymisistäkin. Saan ottaa nekin vastaan sinun kädestäsi, kasvatuksenasi ja neuvonasi.

Herra, sinä elät nyt minussa, ja siksi minäkin totisesti elän. Halleluja!

Teksti Heprealaiskirje 10: 35- 36

Älkää siis heittäkö pois rohkeuttanne, sillä se palkitaan kerran runsaasti.
Kestävyys on teille tarpeen, jotta pystyisitte täyttämään Jumalan tahdon.

Herra, tie perille taivaaseen ei olekaan

välttämättä vaivaton. Miten jaksan ja uskallan seurata sinua jos minua ei hyväksytäkään kristittynä? Jos minun pitäisi piilotella uskoani sinuun ja valehdella säästyäkseni pilkalta ja vielä pahemmalta, vainolta, niin miten selviytyisin tästä paineesta?

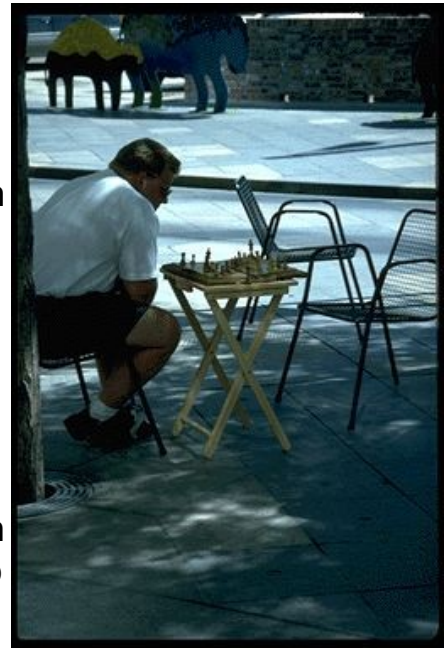
Herra, tahdon kuitenkin rakentaa tietoisesti elämäni sinun varaasi sellaisena kuin Raamattu sinut ilmoittaa, sanokoot muut mitä tahansa. Olet minun Vapahtajani ja Kuninkaani.

Herra, en tahdo perääntyä uskostani sinuun enkä sinun seuraamisestasi. Herra, tue siis minua. Itse olen heikko ja avuton.

Ole sinä voimani ja rohkeuteni, ja anna ympärilleni lastesi joukko, joka tahtoo samalla tavalla seurata sinua uskon varassa, lähtemättä kyseenalaistamaan ilmoitustasi Raamatussa. Sanasi on ainut tienviittani matkalla kirkauteesi.

Herra, tee vaikeuksistakin siunaus, niin että niiden kautta kasvan vain lähemmäksi sinua. Olet luvannut, että juuri ahdinko saa aikaan kestävyyttä ja kestävyys auttaa selviytymään koetuksesta ja että se antaa toivoa.

Herra, kiitos että kuulet rukoukseni. Minä olen aina sinun suojassasi. Sinä varjelet ja johdatat minua aina. Aamen.

Saarna 13.12. 2007 to

Teksti Heprealaiskirje 10:39

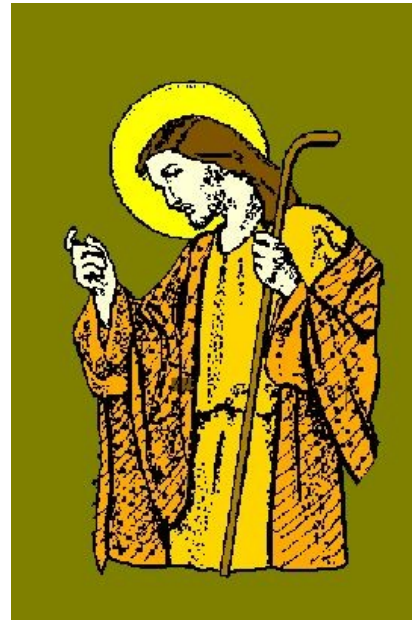
Me emme ole niitä, jotka luopuvat ja joutuvat tuhoon, vaan niitä, jotka uskovat ja pelastavat sielunsa.

Jeesus on lammasten hyvä Paimen.

Hän on luvannut: " Minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni.

Hänen laumassaan on turvallista, sillä hän itse vartioi jokaista lammastaan, ettei se joudu hukkaan.

Jeesuksen laumassa olet turvassa. Ei kukaan eikä mikään voi ryöstää sinua sieltä pois.

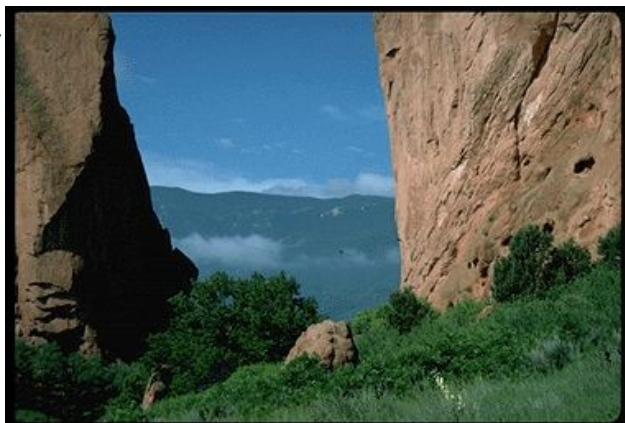
Saarna 14.12. 2007 pe

Teksti Jesaja 35:3

Voimistakaa uupuneet kädet, vahvistakaa horjuvat polvet.

Se, joka on saanut syntinsä anteeksi, saa uuden voiman. Se, joka on Herran verellään lunastama, vahvistetaan.

Ennen niin uupuneet kädet kohotetaan ylistykseen. Ennen niin heikot jalat hypähtelevät riemusta. Ilma kaikuu ylistyshuudoista Herralle. Maa kumisee Jumalan kiitosta veisaavien alla.

Kaikki syntinsä Jeesuksen tähden anteeksi saaneet kulkevat kerran riemukulkueessa kaupunkia kohti. Sokeat ovat saaneet näkönsä. Kuurot kuulevat.

Mykät puhuvat. Rammat hyppivät kauriin lailla. Ilo ja riemu astuvat portista, huoli ja huokaus pakenevat kauas.

Te Herran vapaaksi lunastamat! Odottakaa, jaksakaa, luottakaa, toivokaa hellittämättä.

Sanokaa niille, jotka sydämessään hätäilevät: "Olkaa lujat, älkää pelätkö. Tässä on teidän Jumalanne! Jumala itse tulee ja pelastaa teidät."

Sinäkin saat uskoa niin ja olla uskossasi varma!

Teksti Jesaja 35:5-6

Silloin aukenevat sokeiden silmät ja kuurojen korvat avautuvat, rampa hyppii silloin kuin kauris, mykän kieli laulaa riemuaan. Lähteitä puhkeaa autiomaahan, vuolaina virtaavat purot arolla.

Tämä on se päivä jolloin sokeiden silmät aukenevat ja kuurojen korvat avautuvat!

Tänä päivänä Jumalan Henki liikkuu maan yllä ja avaa hengellisesti sokeitten silmät näkemään Jeesuksessa Kristuksessa maailman Vapahtajan.

Tänä päivänä Jumalan Pyhä Henki avaa hengellisesti kuurojen korvat kuulemaan Jeesuksen äänen julistetussa Jumalan sanassa.

Juuri nyt puhkeaa Jumalalle ennen kuolleitten sydämiin virvoittavia lähteitä, joissa virtaa ikuisen elämän vettä. Joka sitä vettä juo, ei tule enää koskaan janoiseksi.

Nyt on se aika jolloin ennen sisäisesti rampojen ihmisten huulille kohoaa hymy joka voimistuu iloiseksi nauruksi ja ylistykseksi Jumalalle, joka päästi heidät vapaaksi sisäisestä vankilasta.

Juuri nyt on pelastuksen päivä, juuri nyt kun odotamme Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen tulemistä takaisin kunniansaan ja kirkkaudessaan.

Armon evankeliumin virvoittavat purot virtaavat vuolaina nääntyneen maailman kuivilla aroilla kutsuen solinallaan uupuneita juomaan pelastuksen ja syntien anteeksi saamisen ikuisesti virvoittavaa vettä.

